

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce:

██████████
se sídlem ██████████
zastoupený advokátkou JUDr. Ivou Kunz
se sídlem Korunní 810/104, Praha 10

proti

žalovanému:

Ministerstvo financí
se sídlem Letenská 525/15, Praha 1

o žalobě ze dne 1. 3. 2018 na ochranu proti nečinnosti správního orgánu

takto:

- I. Žalovanému se ukládá vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 27. 11. 2017 o poskytnutí informace v rozsahu, zda je k žádosti přiložený dokument autentickým dokumentem žalovaného, a to do 15 dnů od právní moci rozsudku.
- II. Ve zbytku se žaloba zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 14 342 Kč, a to do rukou zástupkyně žalobce JUDr. Ivy Kunz, advokátky.
- IV. Žalobci se vrací přeplatek soudního poplatku ve výši 1 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Odůvodnění:

Obsah žaloby

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný nevyřídil jeho žádost ze dne 27. 11. 2017 o poskytnutí informace (dále jen „předmětná žádost“) v rozsahu, zda je k žádosti přiložený dokument (dopis žalobce ze dne 3. 12. 2009 adresovaný ministru financí a obsahující rukopisné poznámky; dále jen „předmětný dopis“) autentickým dokumentem žalovaného (k formulaci petitu viz níže).
2. Žalobce zprvu koncipoval své podání jako žalobu proti rozhodnutí správního orgánu dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), a to proti rozhodnutí ministryně financí ze dne 18. 1. 2018, č. j. X, kterým podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), potvrdila postup žalovaného coby povinného subjektu při vyřizování předmětné žádosti (přípis žalovaného ze dne 21. 12. 2017, č. j. X).
3. Usnesením ze dne 5. 5. 2021, č. j. X, soud žalobce poučil o tom, že potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace, a že jednání žalovaného coby povinného subjektu spočívající v neposkytnutí části informací by mělo být posuzováno z hlediska jeho případné nečinnosti. S ohledem na tyto skutečnosti soud vyzval žalobce, aby případně upravil svou žalobu, zejm. žalobní petit. Návazně na výzvu soudu žalobce podáním ze dne 17. 5. 2021 upravil žalobní petit, přičemž se domáhal toho, aby soud ministryni financí uložil „*povinnost vydat rozhodnutí o stížnosti žalobce ze dne 5. 1. 2018*“ a žalovanému uložil „*povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o informace ze dne 27. 11. 2017 do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku*“.
4. Žalobce v žalobě uvedl, že předmětnou žádostí žádal o poskytnutí informace „*zda v příloze uvedený dokument ministerstvo financí jako povinný subjekt eviduje ve spisové službě a zda přiložený dokumenty je autentickým dokumentem povinného subjektu*“. V příloze připojený dokument – předmětný dopis (v záhlaví s údaji o advokátní kanceláři žalobce) má rozsah dvou vět a tam avizovaných příloh. Byl adresovaný tehdejšímu ministru financí (████████████████████) a obsahuje rukopisné poznámky (nikoli žalobce). Předmětný dopis (soudě z kopie) je formálně evidován povinným subjektem, což je potvrzeno přijímacím razítkem „Kabinet ministra financí České republiky“ pod č. j. 97309, s vyznačeným datem přijetí dne 4. 12. 2009.
5. Žalovaný je veřejnoprávním původcem podle zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů. Jako takový je dle citovaného zákona povinen zajistit příjem dokumentu, jeho opatření jednoznačným identifikátorem, a evidovat jej v evidenci dokumentů a zajistit jeho uložení.
6. Dle žalobce byl předmětný dopis po doručení žalovanému opatřen rukopisným textem a v této podobě jej žalobce připojil k předmětné žádosti. Žalobce žádal nejen o poskytnutí informace, zda je předmětný dopis evidován žalovaným, ale také informace, zda se jedná o dokument autentický, tedy zda jej žalovaný eviduje v podobě obsahující dotčené rukopisné poznámky.
7. Předmětná žádost však byla dle žalobce vyřizována pouze částečně sdělením, že předmětný dopis žalovaný eviduje ve spisové službě. Informace, zda byl předmětný dopis opatřen rukopisným textem a zda se shoduje s textem na kopii připojené k předmětné žádosti, poskytnuta nebyla, přičemž poskytnutí této informace nebylo ani odmítnuto. To odpovídá situaci dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, žalobce v tomto smyslu podal stížnost, které však ministryně financí nevyhověla.
8. Žalobce dále v žalobě uvedl okolnosti vzniku rukopisného textu, jeho přepis a smysl poznámek a to, že předmětný dopis s rukopisnými poznámkami získal od novináře, přičemž celá tato záležitost se týká arbitráže České republiky se společností ████████████████████. Dle žalobce

Shodu s prvopisem potvrzuje:

inkriminovaný dokument, je-li autentický, zachycuje nezákonné postupy a mocenské excesy osob v něm uvedených, a dokládá ohrožení nezávislosti rozhodců.

9. Žalobce tyto skutečnosti uvedl z důvodu, že, ačkoli žalovaný neuplatnil žádný důvod pro vyluku z informační povinnosti, chce žalobce akcentovat, že nejsou dány důvody pro neposkytnutí informace dle § 11 odst. 1 písm. a), či b) InfZ. Požadovaná informace se dotýká fungování veřejné moci, pročež má žalobce právo na její poskytnutí. Žalobce dodal, že o obdobnou informaci žádal také jiný povinný subjekt, Ministerstvo zdravotnictví.
10. Soud upozorňuje, že v projednávané věci nepřezkoumává povahu informace, tj. zda jsou případně dány důvody pro odmítnutí žádosti (viz níže), a proto argumentaci žalobce vztahující se k povaze informace uvedl pouze stručně.

Vyjádření žalovaného

11. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout s tím, že připsím ze dne 21. 12. 2017, č. j. X, doručeným dne 27. 12. 2017, žalobci poskytl požadovanou informaci, k čemuž odkázal na obsah tohoto připsu, který potvrzuje přijetí a zaevidování předmětného dopisu. Žalovaný dále popřel, že by poskytnutí informací v jakémkoli směru odmítl, když pro to nebyly dány zákonné předpoklady. Srovnání s postupem Ministerstva zdravotnictví nepovažoval žalovaný za příléhavé.

Jednání před soudem

12. Při jednání dne 14. 6. 2021 žalobce setrval na podané žalobě a odkázal na ni, rovněž žalovaný setrval na svém vyjádření a odkázal na něj.
13. Na dotaz soudu, zda žalobce trvá na formulaci petitu, jak je uvedena v jeho podání ze dne 17. 5. 2021, odpověděl žalobce kladně.
14. Žalobce a žalovaný při jednání výslovně uvedli, že nemají žádné důkazní návrhy. Lze dodat, že soud by provádění důkazních návrhů žalobce obsažených v žalobě (výslech novináře, od něž získal předmětný dopis, a spis soudu, který se týká jiné žádosti žalobce o informace) beztak zamítl pro nadbytečnost.

Posouzení žalobních tvrzení

15. Soud v mezích žalobních tvrzení přezkoumal postup žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Po posouzení věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
16. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. *ten, kdo bezvýsledně vyčerpá prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
17. Podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ *stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace (dále jen „stížnost“) může podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.*
18. Soud se zabýval otázkou přípustnosti žaloby, jak ji vymezuje § 79 odst. 1 s. ř. s. Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce podal dne 5. 1. 2018 stížnost dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ proti postupu žalovaného zachycenému v připsu ze dne 21. 12. 2017, č. j. X. O této stížnosti rozhodla ministryně financí rozhodnutím ze dne 18. 1. 2018, č. j. X, kterým podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ potvrdila postup žalovaného. Podání stížnosti žalobcem a výsledek řízení o ní splňuje požadavek na bezvýsledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu. Soud vycházel z úvah Nejvyššího správního soudu vyslovených např. v rozsudku ze dne 28. 2. 2011, č. j. 2 Ans 9/2010-56, dle něhož *„stížnost podle § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba považovat za prostředek, který procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti*

Shodu s prvopisem potvrzuje:

správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s.“; totéž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 12/2017-21.

19. Z formulace předmětné žádosti je dle náhledu soudu evidentní, že žalobce žádal poskytnutí dvou informací: (i) zda je předmětný dopis evidován ve spisové službě žalovaného, (ii) zda se jedná o autentický dokument žalovaného.
20. V přípisu ze dne 21. 12. 2017, č. j. X, žalovaný uvedl, že „v evidenci spisové služby je proveden záznam o přijetí písemnosti od [redacted]. Tento záznam je datován dnem 4. prosince 2009 pod č.j. 29/97309/2009“.
21. Žalovaný tedy nepochybně poskytl informaci, zda je předmětný dopis evidován ve spisové službě žalovaného. Co se však týče informace, zda se jedná o autentický dokument žalovaného, žalovaný dle náhledu soudu ponechal tuto část předmětné žádosti bez jakékoli reakce.
22. Z kontextu předmětné žádosti a připojeného dokumentu – předmětného dopisu obsahujícího rukopisné poznámky, je přitom dle soudu zřejmé, co je myšleno „autenticitou“ dokumentu. Pokud by totiž žalobce žádal jen informaci, zda byl předmětný dopis žalovaným zaevidován, kdy by se autenticitou mínila podoba, jak jej vyhotovil žalobce, tedy bez rukopisných poznámek, pak by postačovala otázka, zda je tento dopis zaevidován. Žalobce věděl, jaký byl obsah předmětného dopisu a žádal by vlastně jen ujištění, že jej žalovaný v minulosti obdržel. Dokonce by ani nebylo nutně třeba jej přikládat k předmětné žádosti, patrně by stačilo označení odesílatele a datace dopisu. Dotaz na autenticitu naopak implikuje, že žalobce měl pochybnosti o tom, zda žalovaný archivuje předmětný dopis v podobě, jak jej prve vyhotovil žalobce, tj. bez rukopisných poznámek. Žalovaný se tak nemohl omezit na sdělení, že předmětný dopis eviduje, což *ipso facto* potvrzuje jen autenticitu předmětného dopisu bez rukopisných poznámek.
23. Nutno též dodat, že dle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti. Soud připouští, že žalobce mohl v předmětné žádosti pojem „autenticita“ upřesnit, tedy mohl explicitně uvést, že mu jde o autenticitu rukopisných poznámek, leč pokud by byl žalovaný v pochybnostech (přestože jak soud uvedl výše, požadavky žalobce byly rozpoznatelné), měl přikročit k výzvě, což neučinil.
24. Jak uvádí rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2017, č. j. 4 As 12/2017-21, při posuzování nečinnosti jsou možné tři varianty: (1) Povinný subjekt poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný subjekt vydá rozhodnutí o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací podle § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, popř. § 15 InfZ, anebo žádost odloží podle § 14 odst. 5 písm. a) a c) InfZ, popř. podle § 17 odst. 5 InfZ, což také vylučuje nezákonnou nečinnost, anebo (3) povinný subjekt v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne a stane se tak nečinným. Vzhledem k tomu, že žalovaný postupoval právě tak, že o podané žádosti nerozhodl žádným zákonem předepsaným způsobem, stal se vůči žalobci nečinným. V tomto kontextu je nutné poukázat i na skutečnost, že na této nečinnosti nic nemění ani rozhodnutí ministryně financí ze dne 18. 1. 2018, č. j. X, které postup žalovaného potvrdilo, neboť rozhodnutí ministryně financí o stížnosti podle § 16a InfZ není ani rozhodnutím ve věci samé, ani osvědčením ve smyslu § 79 s. ř. s., tudíž pro posouzení důvodnosti žaloby nemá žádný význam.
25. Nutno závěrem dodat, že soud v řízení nepřezkoumával povahu informace, tj. zda jsou případně dány důvody pro odmítnutí žádosti. Takový postup se aplikuje v případě přezkumu rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace (§ 16 InfZ) a v případě odložení žádosti o informace [§ 14 odst. 5 písm. c) InfZ] a stížnosti o ní (§ 16a InfZ), a pokud nejsou dány důvody pro odmítnutí (odložení) žádosti, soud povinnému subjektu nařídí požadovanou

Shodu s prvopisem potvrzuje:

informaci poskytnout. Při částečném poskytnutí informace dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí (odložení), však soud povinnému subjektu uloží toliko povinnost vydat rozhodnutí o nevyřízené části žádosti.

Závěr

26. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, a proto dle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o žádosti žalobce ze dne 27. 11. 2017 o poskytnutí informace v rozsahu, zda je k žádosti přiložený dokument (dopis žalobce ze dne 3. 12. 2009 adresovaný ministru financí a obsahující rukopisné poznámky) autentickým dokumentem žalovaného, a to do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Nutno dodat, že tato formulace pokrývá i případné vyřízení žádosti poskytnutím veškerých požadovaných informací, kdy se rozhodnutí nevydává. Soud poznamenává, že formulace petitu „*vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o informace ze dne 27. 11. 2017 do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku*“ není přesná, poněvadž opomíjí, že na část předmětné žádosti již žalovaný reagoval poskytnutím informace. Z obsahu žaloby je ovšem jasně patrné, čeho se žalobce domáhá, pročež soud výrok upřesnil v souladu s žalobními tvrzeními.
27. Co se týče zbytku žalobního petitu, kdy se žalobce domáhal, aby soud ministryni financí uložil povinnost vydat rozhodnutí o stížnosti žalobce ze dne 5. 1. 2018, soud v této části žalobu zamítl. Již v usnesení ze dne 5. 5. 2021, č. j. X, soud žalobce poučil o tom, že potvrzení postupu povinného subjektu dle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace (tedy není rozhodnutím ve věci samé, neboť stížnost je v tomto případě prostředkem ochrany proti nečinnosti), přičemž žalobou dle § 79 odst. 1 s. ř. s. se lze domáhat uložení povinnosti vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Nadto ministryně financí o stížnosti žalobce ze dne 5. 1. 2018 již rozhodla, což vyplývá jak ze správního spisu, tak z obsahu žaloby, kdy žalobce původně napadal právě rozhodnutí ministryně financí ze dne 18. 1. 2018, č. j. X.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Jelikož byl žalobce ve věci zcela úspěšný, uložil soud žalovanému zaplatit mu náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1, § 7 bod 5. a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“), ve výši 3 100 Kč a paušální náhrada hotových výdajů stanovená dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč za každý ze tří úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání nebo návrh ve věci samé – žaloba, účast na jednání před soudem) a náhrada za daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % ve výši 2 142 Kč. Celkem tak náklady řízení činí 14 342 Kč.
29. Podle § 10 odst. 1 věta druhá zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), bylo-li na poplatku zaplacen více, než činila poplatková povinnost, vrátí soud přeplatek. Žalobce zaplatil soudní poplatek za řízení o žalobě proti rozhodnutí ve výši 3 000 Kč. Následně k výzvě soudu upravil petit tak, že se dožadoval ochrany proti nečinnosti správního orgánu, kdy je dle položky 18 bod 2 písm. d) Sazebníku zákona o soudních poplatcích stanoven soudní poplatek ve výši 2 000 Kč, z čehož vyplývá, že vznikl přeplatek ve výši 1 000 Kč. Přeplatek bude vrácen z účtu městského soudu ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích, a to do rukou zástupkyně žalobce.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje:

Proti výroku I., II. a III. tohoto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Proti výroku IV. tohoto rozhodnutí není odvolání přípustné (§ 14 zákona o soudních poplatcích).

Praha 14. června 2021

Milan Tauber v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: